

HƯỚNG DẪN SOẠN TẬP LÀM VĂN

LUYỆN TẬP XÂY DỰNG CỐT TRUYỆN

Câu 1 (trang 45 sgk Tiếng Việt 4) : Hãy tưởng tượng và kể lại câu chuyện có ba nhân vật: bà mẹ ốm, người con của bà mẹ bằng tuổi em và một bà tiên.

Đáp Án:

Thuở xưa, không rõ vào thời nào có một gia đình chỉ có hai mẹ con. Người mẹ đã ngoài năm mươi, còn cô con gái chỉ độ chín, mười tuổi. Sức già con dại, họ không làm được gì nhiều, chỉ đủ đắp qua ngày. Tuy nghèo nhưng họ sống phúc đức, nên được bà con lối xóm thương yêu quý mến.

Một ngày nọ, sau buổi đi làm đồng về, người mẹ nhuốm bệnh nằm liệt giường. Bà con lối xóm đến thăm nom giúp đỡ tiền bạc, thuốc thang chạy chữa cho bà nhưng bệnh ngày nặng thêm. Hàng ngày cô bé túc trực bên giường bệnh không rời một bước. Nhiều lúc cô bé phải nhịn ăn nhường phần cho mẹ. Tuy vất vả thiếu thôn đủ đường nhưng cô bé không bao giờ than vãn một điều gì. Rồi một hôm do mệt quá, cô bé thiếp đi lúc nào không biết. Trong giấc chiêm bao, cô bé nghe một tiếng nói thì thào bên tai:

- Cháu muốn cứu mẹ thì hãy vượt qua chín ngọn đồi ở phía tây. Đến đó có một ngôi nhà bên vệ đường. Cháu cứ vào nhà gõ cửa, sẽ có người giúp cháu chữa khỏi bệnh cho mẹ

Cô bé tỉnh dậy, mong trời mau sáng để thực hiện lời dặn của ai đó trong giấc chiêm bao. Trời vừa hửng sáng, cô bé vội chạy sang nhà hàng xóm nhờ họ trông hộ mẹ cho mình rồi tạm biệt mẹ già ra đi. Sau bảy ngày trèo đèo lội suối, vượt qua bao nhiêu khó khăn cô bé đã đến được nhà bên vệ đường. Vừa mới gõ cửa thì một bà lão tóc trắng như cước, đôi mắt hiền từ phúc hậu, tay chống gậy trúc bước ra, nói:

- Ta đợi cháu ở đây đã mấy ngày rồi. Ta rất quý tấm lòng hiếu thảo của cháu. Đây là một lọ thuốc thần, cháu hãy cầm lấy mang về chữa bệnh cho mẹ. Cháu chỉ cần cho mẹ uống một viên thôi, mẹ cháu sẽ khỏi bệnh. Số còn lại tùy ý cháu sử dụng

- Bà ơi ! Cháu cảm ơn bà nhiều lắm – Cô bé nói

- Thôi, cháu hay mau trở về. Mẹ cháu và dân làng đang mong đấy – Bà lão nói xong thì biến mất. Cô bé vội vã lên đường trở về nhà. Sau khi chữa khỏi bệnh cho mẹ, cô bé còn dùng số thuốc còn lại, cứu sống không biết bao nhiêu mạng người. Từ đó, cuộc sống của

hai mẹ con bà thật đầm ấm, hạnh phúc. Họ sống trong tình yêu thương đùm bọc của dân làng.

